

2. *Els elements que defineixen la personalitat cultural de Sabadell.*

La ciutat pedrera.

Moltes ciutats creen la seva personalitat a través d'un pòsit històric amb multiplicitat de factors d'ordre econòmic, urbanístic, social o cultural. Tots plegats configuren una estela indefinible que sovint passa inadvertida, però que esdevé decisiva per afrontar els grans salts qualitius o que genera aquelles energies que no es planifiquen i que permeten superar els moments de crisi.

Sabadell es una d'aquestes ciutats i, malgrat, aquesta persistència en allò singular, destriar-ne les característiques culturals no és tasca fàcil.

Cal cercar les particularitats locals en l'energia històrica dels seus artistes, en la capacitat d'aixoplugar una infraestructura humana capaç de crear i produir més enllà dels interessos i les limitacions locals.

Aquest fet pressuposa una lògica històrica que demanda fidelitat i dedicació política i tècnica. I demana igualment inversions intel·ligents que permetin disposar de les infraestructures i els instruments necessaris. La disponibilitat de grans contenidors físics sorgits d'antigues fàbriques i vapors és una ajuda inestimable.

Una sola política cultural.

Una ciutat necessita una sola política cultural enmarcada en una política municipal definida i coherent. És en aquest aspecte en què es veu la importància i el paper del fet cultural a la ciutat.

En l'àmbit de la cultura i dins dels municipis mitjans, un projecte racional de desconcentració solament pot abordar-se des del punt de vista de l'anàlisi de la complexitat de la gestió. En aquest sentit una fórmula adequada és aquella que concentra la gestió d'equipaments, activitats i programes altament especialitzats i desconcentra la resta de projectes.

En el cas de Sabadell, per les seves mides i característiques, cal una mateixa política per a cada un dels diferents escenaris culturals: el patrimoni, la creació artística, la normalització lingüística, la difusió, la promoció associativa, tant pel que respecta als programes de ciutat com pels desconcentrats.

Això implica una gestió racional basada en l'eficàcia i els principis d'equilibri entre la rendibilitat cultural i econòmica per al conjunt de programes dirigits als públics especialitzats, a la ciutat entesa globalment, o a reforçar la presència i la imatge d'aquesta en el conjunt del país. I paral·lelament cal una gestió de més nivell participatiu, amb alta implicació dels ciutadans i ciutadanes, amb propostes de caire socio-cultural dirigida a públics menys habituats a les pràctiques culturals.

Es tracta certament d'una política que reclama nivells de gestió, sensibilitats, programes i estratègies diferenciades.

Una sola política cultural que s'estengui pel conjunt de l'organització municipal amb una gran diversitat de matisos i implicacions, i que sigui en definitiva la concreció d'una determinada sensibilitat, d'una posició ideològica, d'una concepció particular de la ciutat i la societat.

Al Departament de Cultura li correspon la gestió d'alguns dels aspectes més concrets, no pas de tots, de la política cultural: d'aquells que es manifesten en activitats i programes d'actuació. I aquests programes han d'incloure, per tal d'assegurar la persistència d'una sola política, les propostes culturals i sòcio-culturals.

Tan important com això és assegurar la presència de la reflexió cultural en l'espai de les gran decisions que afecten la ciutat, amb la coherència que suposa un plantejament cultural comú per al conjunt de l'Ajuntament.

La recuperació cultural del patrimoni industrial

Una de les característiques de Sabadell és la riquesa del seu patrimoni industrial. Però aquest fet podria implicar únicament majors nivells de dotació infraestructural i oblidar la possibilitat d'introduir en el seu ús final valors afegits. A través d'aquests edificis Sabadell té l'oportunitat de construir un pont cultural entre el passat i el present, una vinculació estètica i ideològica entre el món del treball i el món de la creació i la producció cultural.

Una determinada manera de recuperar els edificis del passat industrial de Sabadell permetrà alliberar-se del mercat com a màxim element decisor de l'èxit o el fracàs de les polítiques culturals. Una determinada concepció de l'ús d'aquests equipaments faran possible que Sabadell pugui apostar entre d'altres centres d'interès per esdevenir una ciutat de producció cultural, una ciutat pedrera i establir, amb personalitat, un seguit de relacions amb el seu entorn cultural basades en l'especialització i la singularitat..

L'integració entre les dinàmiques urbanístiques i les culturals

Sabadell ha definit amb claredat les línies mestres del seu desenvolupament urbanístic. El Pla general de la ciutat permet operar amb hipòtesi de treball per a cada un dels districtes i barris de la ciutat, elaborant-hi plans parcials que defineixin les seves especialitzacions i les principals tendències de futur.

L'inventari cultural de la ciutat i la seva mapificació permet, igualment, disposar d'una percepció completa de l'estructura cultural i dels seus dèficits.

Tot plegat suposa la possibilitat de lligar ambdues dinàmiques, integrant les expectatives culturals a les previsions urbanístiques, establint imatges de futur que singularitzen la ciutat i li atorguen una personalitat que va més enllà de les millores infraestructurals.

La planificació de les inversions i la seva concreció en equipaments i programes d'activitat cultural configuren una part important i indissociable de l'evolució general de la ciutat.